

II. a. opførte tvende Beløb, 304 Rd. og 40 Rd. til Sognepræsten og Kantoren ved St. Marie Kirken i Helsingør i Egenkab af henholdsvis Præst og Kantor ved Kronborg Slotskirke, og man foreslaar derfor, at disse Beløb bortfalde ved Balance.

77) Konto II. A. 7. Der er paa denne Konto forlangt 1,000 Rd., som Tilskud til den danske Forening til Evangeliets Forkyndelse for skandinaviske Sømand i fremmede Havne. Udvalget skal ikke modsætte sig denne Bevilling, naar den betegnes som midlertidig. Sagen maa nemlig anses mest egnet til væsentligst at fremmes ved den private Virksomhed og Understøttelse, og i Beskaffenheden heraf maa Statens Forhold til Sagen formentlig bestemmes.

78) Konto II. B. 2. Skrivelse af 24de Januar 1873 fra Kirke- og Undervisningsministeren til Udvalget:

„Finantsudvalgets i æret Skrivelse af 20de d. M. udtalte Ønske, at erholde Oplysning om, hvorvidt der af Roeskilde Domkirkes Medler er tilfået den nuværende Domprovst Bidrag til Udredelsen af hans Formands Pension, skal jeg imødefomme ved at meddele følgende:

I Begyndelsen af forrige Aar modtog Ministeriet en Ansøgning fra Sognepræst ved Roeskilde Domkirke og Provst for Sømme og Baldborg Herreder, Domprovst Gude, om, at den hans Embede paalagte Pension til hans entledigede Formand 320 Ldr. Byg, at betale med Penge efter hvert Aars Kapitelstart, og 685 Rd. maatte overtages af Domkirken. Denne Ansøgning var anbefalet saavel af de øvrige Medlemmer af Domkirkens Inspektion, som af Stiftsøvrigheden over Sjællands Stift, og paa Ministeriets i den Anledning nedlagte allerunderdanigste Forestilling behagede det Hans Majestæt ved allerhøjeste Resolution af 19de April f. A. allernaadigst at bifalde:

at der af Roeskilde Domkirkes Kasse maatte fra 1ste Januar 1872 at regne tilfåas Sognepræst ved Roeskilde Domkirke, Domprovst Gude, et Tilskud af 2,000 Rd. aarlig, saavidt Kassens Status i hvert paagældende Aar maatte tillade dette ved Siden af de Kirken i Overrigt paahvilende Udgifter og Byrder, til Hjælp til Befridnelsen af den hans Embede paalagte Pension til hans entledigede Formand.

Til nærmere Forklaring skal jeg tillade mig at tilføie følgende yderligere Bemærkninger:

Ved den ved Formandens Entledigelse i Begyndelsen af Aaret 1866 indtraaede Balance opgaves Sognekaldet, med Fradrag af de paa samme hvilende faste Byrder samt den ovennævnte Pension til Formanden, til en Nettoindtægt af 3 Ldr. 3 Sld. Rug, 366 Ldr. Byg og 170 Rd., hvorfra imidlertid maa drages 200 Rd. til en ordineret Medhjælper, foruden Benyttelsen af Præsteboligen, hvis Størelse og dermed foranledigede Bedligeholdelsesudgifter ikke svarer til det saa betydelig reducerede Embedes Lørd.

Om denne Indtægt bemærkede Domprovsten, at den kun med høje Kornpriser vilde kunne kalkuleres til over 2,000 Rd., hvilket var betydelig mindre end den Indtægt, han havde oppebaaret i sit tidligere Sognekald for Sunneby Menighed paa Volland, hvorhos han tilføjede, at den hans Embede paalagte Pensionsbyrde med hvert Aar blev ham sværest at bære, og at han derfor af Hensyn til sin Familie maatte tænke sig Nødvendigheden af at søge et andet Embede, dersom han ikke turde haabe, at Domkirken maatte komme ham til Hjælp ved at overtage denne Byrde.

Af Stiftsøvrigheden blev den nævnte Indtægt anset som uforholdsmæssig lav baade i Forhold til Gudes personlige Kvalifikationer og selve Embedsstillingens Beskaffenhed, og da der ikke saanedes Præcedens for, at velhavende Kirker havde ydet Bidrag til Løttelse af lignende Byrder for Præstekaldene ved samme, samt da Roeskilde Domkirkes Indtægter ere saa store, at den ved Siden af Omkostningerne ved en i en Række af Aar foretagen meget omfattende nu i det Væsentlige afsluttet Restauration har kunnet udrede den langt overveiede Del af Renterne og Udtagene af de i Medfør af Lov af 19de Januar 1863 af Sorø Akademis Medler ydede Tilskud til Viborg Domkirkes og andre Kirkers Restauration, fandt Ministeriet, at Billighed talte for, at der af Kirkens yderligere Overskud, forsaavidt et saadant maatte komme tilstede, ydedes en Hjælp for Sognepræsten ved samme til Afholdelsen af den betydelige Pensionsbyrde, der var bleven paalagt ham ved hans Kaldelse, og det tog derfor ikke i Betænkning, efter Omstændighederne, og i Henhold til de over Domprovstens Ansøgning afgivne Erklæringer allerunderdanigst at andrage paa Hans Majestæts Tilladelse til, at Domkirken maatte overtage, vel